

ఈ ప్రపంచమందు వైజ్ఞానికంగా, ఆర్థికంగా, సామాజికంగా, రాజకీయంగా అనేక పరిణామములు జరుగుతున్నాయి. కానీ మానసిక పరిణామము లేకుండా ఎన్ని పరివర్తనలు జరిగినప్పటికీ యిది లోకక్షేమాన్ని మెరుగ్చేయదు. మానసిక పరివర్తన, ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన యీనాడు జగత్తుకు అత్యవసరము. సమస్త రంగములు యీ మానసిక పరివర్తనపైనే ఆధారపడి వుంటున్నవి. మనస్సు పరివర్తన లేకుండా ఏరంగమునందైనా మనము విజయాన్ని సాధించలేము. మనము ఆధ్యాత్మికముగా, వైజ్ఞానికంగా ఎన్ని యొత్తములైన అడ్డుతప్పైన ప్రయత్నములు మనం పట్టిస్తున్నాం. కానీ గ్రంథపఠన యిందు మనకు అనుకూలమైన పరిణామము చేకూర్చటం లేదు. కేవలం భౌతికంగా, జాతికంగా మాత్రమే మానసిక పరివర్తన గావిస్తున్నది. గ్రంథములు చదివినంత మాత్రమున చాలు. చదివిన విషయములను ఆచరణలో పెట్టుటకు తగిన కృషి చేయాలి.

చదివిన విషయములను ఆచరణలో పెట్టినప్పుడు ఒక విధమైన అనుభూతి ఆనందము వస్తుంది. మహనీయులు ఏరమ భక్తిచేసిన వారిని చూచి ఎంతయో జ్ఞానోపదేశము చేయబట్టే కట్టుకొంటారు. చిన్న ఉదాహరణము. డాడను చూచిన తక్షణమే ఆవు చేవు చేస్తుంది. ఆఫాలను త్రాగి అధికారము దూడను వున్నచో తేడా అనే విషయాన్ని తెలియజేయాలి. ఆఫాలను త్రాగి అధికారము దూడను వున్నచో అది తల్లి బిడ్డగా వుంటే ఆ దూడకు తల్లిపాదత్రాగి అధికారము వస్తుంది. వేరే బిడ్డగా వుంటే అది అధికారము త్రాగినచో యీ మాత్రము అధికారము తేదు. అదే విధమగన సాధకుని చూచటం పైకి మహనీయులు వారి జ్ఞానోపదేశము చేయాలని చాలా ఆశగా వుంటారు. కానీ ఆ ఉపదేశము హాంబి అధికారము వస్తుంది లభిస్తుంది? ఆ ఆత్మజ్ఞానమొత్తిన అభిమానము, కపటకము చేసే గురువువైన వ్రాటి వారెండా చేరినప్పుడే యీ ఆత్మజ్ఞానము నందుకునే అధికారము లభిస్తుంది. కనుక మొట్టమొదట మనం అధికారులము కావాలి. ఆ అధికారమును మనము సాధించినప్పుడే యీ ఆత్మజ్ఞానము కూడను వస్తుంది. ఆత్మజ్ఞాన మనేది సులభంగా గ్రంథములచేతగానీ పెద్దల యొక్క ఉపదేశములచేత గానీ లభ్యమవుతుంది. ఎన్ని కష్టములకైనా, ఎన్ని నష్టములకైనా, ఎన్ని బాధలనైనా సహించి ఎదుర్కొనే శ్రేయము, విజ్ఞానము వ్యక్తిలో అభివృద్ధి కావాలి. సాధన ఎప్పుడు ప్రారంభమవుతుంది? కర్మచేత సాధన ప్రారంభమవుతుంది. భక్తిచేత వికసించుతుంది. జ్ఞానము చేత పరిపక్వము సాధించుతుంది. కర్మ భక్తి జ్ఞాన ము మూడు తరగతులుగా వుంటున్నవి. ఇంతే యీ మూడు పేరుపేరు కాదు.

బాల్యము, ఎవ్వనము, వృద్ధకము అని మూడు స్థాయిలుగా మానవునికి ఎట్లా వుంటున్నాడో అదే విధముగా

కర్మ, క్షమాసన, జ్ఞానమనే మూడు స్థాయిలలో వుంటున్నాయి. మన యొక్క వేదన వావాలంటే సాధన
 ప్రక్రియ. ఈ సాధన వ్యూహమనకు మోదము వెర్చువుతుంది. ఈ మోదము చేతనే ప్రమోదము మనకు లభ్యమ
 అవుతుంది. ఈ మోద ప్రమోదములను మనం పొంద వలెనంటే బోధవిబోధములను మనం ధ్యనం చేయాలి.
 అనేకవిధ బోధములు యోగము చేసినప్పుడే మోదప్రమోదములు అందుకునే అధికారము మనకు లభ్యమ
 అవుతుంది. ఇతే మనకు జన్మ జన్మాంతములనుండి వెంటాడే మమత్వము మనలను వేధిస్తున్నది. ఈ మమ
 త్వము చేతనే అహంకారము అభివృద్ధి అవుతున్నది. ఈ అహంకారము నిర్మలము కావాలన్న మమకారమును
 విడదీయాలి. ఈ అహంకారము వుండినంత వరకు మానవుడు అక్షుజ్ఞానమును పొందలేడు. ఈ అహంకారము కేవల
 మమకారము చేతనే అభివృద్ధి పొందుతున్నది. మమత్వము వుండవలసినదే. ఆ మమత్వము ఎలాంటి మమ
 త్వము వుండాలి. దైవత్వము పైన మమత్వంపించుకోవాలి. అందరియందు కూడా దైవత్వము వున్నదన్న విష
 యం విశ్వసించాలి. 'వికోపసి నర్తకాంతరాక్షి' అనే భావాన్ని విశ్వసించాలి. 'వికంపత్ విప్ర బహుధా వదు
 తే వత్సాన్ని విశ్వసించాలి. 'వికోపం బహుశాం' అనే విషయమును కూడను విశ్వసించాలి. ఈ విజ్ఞానము మ
 త్ అభివృద్ధి అయినప్పుడే యో మానవత్వము దైవత్వముగా మారుతుంది.

ఈ అహంకారము నిర్మలము కావాలంటే సేవల్ మను పాల్గొనాలి. అదే నిన్ను చెప్పెను.

... way to love God? The best way to love God is to love all and have all .
 అందరిని ప్రేమించాలి. అందరిని సేవించాలి. బానాక సమయంలో అన్నమాట్లకు చెప్పాడు 'గంగ తీర్థము తెచ్చి
 అప్పుడట చేతమంటే, గంగలోని చేపకట్టలు వింగిలంటున్నాయి అలా వివిసేతురా! అన్నాడు. మా బంగ
 లు కేవలమే అంగుళి పూజ చేస్తున్నావా అని అంటున్నాయి ఏమి చేయాలి. ఈ విధంగా మనము ప్రతివస్తు
 వులను పరిశ్రమ చేస్తే జోషమంటు పైనేవే. విద్యార్థి చూచినప్పుటికి దోష భోలుప్పుడుగా వుంటాయి. భగ్ను
 కనుక చూచినప్పుడే లుది దోష దృష్టిగా వుంటున్నది. A man with a dual mind is half dead.
 ద్విదృష్టిలోకొక ఏకదృష్టిలో చూచినప్పుడు అంతా దైవత్వమే. మరీ తదుపరి మోచిన చేశాడు అన్నమాచార
 యు. ఈ బోధముగానీ, మోదముగానీ, ప్రమోదముగానీ వివిధముగా లభ్యమవుతున్నది. మానవుని యొక్క సూ
 త్రములే దీనికి మూల కారణము. అప్పుడే చెప్పాడు 'వింతమాత్రమున ఏత్తరు తలచిన అంతమాత్రమే నేవు'
 త్తరు ఏత్తరు అనుకుంటే అట్లే కనుపిస్తాడు. గం అనుకుంటే గం గాక నుకొస్తాడు. కనుకనే గం, పులులు మన వా
 కిగానే సాయి సద్దము పులు పులు. మన భావముల యొక్క బోధము లో యో మోద ప్రమోదములు గాకాచి
 వేదవిబోధములు పెంచుతున్నాయి. బాతక ఏక్కిని మీరు చూచి వుంటారు. కావలసినంత జలము భూమి
 వుంటుంది. కానీ ఆజలము నేమాత్రము అకించదు. ఈ వర్ష జలం వున్నప్పుడు మాత్రమే తాను ఆగిరించి
 వుంటుంది. కానీ ప్రయత్నిస్తోంది. కానీ భయంకరమైన కరుమంట మెరుపులు కుంభవర్షము కురుస్తావునా

1- జాతీయ కెక్కు చేయకుండా తాను ఆపదన లోపల ఆటంకుపడున లోలే నిఖిత్తమై అందులో ప్రవేశిస్తూ వుంటుంది
2- ఇది సాధకులకు చక్కని ఉపదేశముగా వస్తున్నది. 'పచ్చివాడ! నీవు లక్ష్యమును సాధించాలను కుంటే తోడమయి కృషిచేయవలసి, నిష్ఠూరముగానీ కష్టములుగానీ బాధలుగానీ లెక్క చేయవు. నిజముగా లక్ష్యము నీయందు ధృఢముగా వుంటుంటే ఏమాత్రము లెక్క చేయవు. ఈ అన్నింటినీ ఎదురొకటి ఇన్ని జీవులను భయించు అని చాతకపక్షి చక్కని ఉపదేశము నందిస్తున్నది.

ఒక్కొక్క వస్తువు కూడను, ఒక్కొక్క వూరి కూడను మానవునికి ఉన్నత స్థానము పొందే నిఖిత్తమై ఉపదేశము చేస్తూనే వున్నాయి. వృక్షములు చూడండి. ఎండ వానలు భరించుకొని అందరికీ నీడనిస్తున్నాయి కొండలు చూస్తూమా అంటే అనేక రకములైన బాధలు తాను సహించుకొని మానవునికి వుపయోగకరమైన రూపాన్ని కలిస్తూ వున్నాయి. ఇంక పక్షులు చూస్తూమా అంటే ఏ పెట్టి మానవుడా! జానెడు పాట్లు నింపుకొనుటకై లుక్క రకములైన బాధలు నీవు ఎందుకు తనుభవిస్తున్నావు. వ్రాసాయము చేస్తున్నావు. యింకా అనేక రకములైన కర్మలూచరిస్తున్నావు. ఏంటుబ ఏండించుకొని నీపాట్లను నీవు పోషించు కుంటున్నావు. నీను విజ్ఞాపారము చేయటం లేదు. వినోదము చేయటం లేదు. మాకు రెక్కలు యిచ్చుట డొక్కలు యిచ్చుట. రెక్కలొడివే దొక్కలొడుతాయి డొక్కలొడి తేరెక్కలొడుతాయి. కనుక మేము ఆ ఏంటుకు ఆ పూటకు తెచ్చుకొని ఆనందముగా భుజించి ప్రశాంతముగా జీవిస్తున్నాము. ఈ విధంగా పాట్లు నిఖిత్తమై నీవు పొంసలు ఏడనక్కరలేదు. నీకు రెండు చేతు లిచ్చుట ఒక్క పాట్లు నిచ్చుట. రెండు చేతులతో నీవు పని చేస్తే ఒక్క పాట్లు నింపుకోకపోవీవు రెండు చేతులు నింపుకు ఏని చేయటం లేదు. కనుకనే నీ పాట్లు ఎందు తున్నాది చూచు చియి. నీకర్మను నీవు తయారుచేయి. అది నీకర్మవ్రతము. ఇది మన కర్మవ్రతముగా భావించి కర్మల మనము ప్రవేశించాలి. జీరు ఏట్లు. విజ్ఞాని నిఖిత్తమై యిక్కడను వచ్చురు. ఆవచ్చిన ఏని లోపల మనము సరియైన లక్ష్యమును పెట్టి దాన్ని సాధించి కొండల్లో మనము వున్నామా లేదా అనే దాన్ని ప్రతి నిత్యము మరు ప్రశ్నించుకోవాలి.

మన తల్లితండ్రులు మన నిఖిత్తమై ఎన్నియో శ్రమలకోర్చి మనలను పోషిస్తున్నారు. కనుక యిలాంటి తల్లితండ్రుల తృప్తిని మే ఆత్మ తృప్తిని మెట్టుమెదులు లక్ష్యము నొందుచు కోవాలి. అప్పుడే దైవం కూడను తృప్తి నొందు తాడు. అందరూ దైవ బద్ధులుగా భావించాలి. అందరూ కుని మెలసి పెరగాల. ఆ అట్లయి చెప్పాడు. punitly అనేది తెల్లని గాఢం. ఈ పునీతి గాఢం ఏకంగా వుంటే బలం వుండదు. ఒక్క గాఢం గాఢం గాఢం గాఢం వేళ్లతో త్రుంచి వేయ వచ్చు. కానీ అలాంటి ఏకత్రపైన గాఢం అనేకంగా చేరినప్పుడు ఎంత బలమేర్పడుతుంది. చూడండి. ఆ punitly unity గా వుండటం వలన ఎంత divinity గా మారుతుంది. అందువలననే 'కలసిత్వంలే నిలతి వుంటాం. చేతిపోతే కాలిపోతాం'. మనము చాలా పాటానీ యే మాత్రము ప్రయత్నించ కూడదు. కాలిపోవటమే కాదు రాలిపోవటమే. కాలిపోవటమే కాదు కాలిపోతాము

unity న మనం అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఆ unity ని ఎక్కడు చేర్చుకోవాలి. purity లో ఏకం కావాలి. I and you are we . we and we are one . అదే unity . అప్పుడే ఆనందము. చెప్పాడు ఆ అత్తయి . BABA అని B-being అదే సబ్ . A-Awareness అదే . B-being . ఈ మాటా చూడే ఆళ్ళు . Being Awareness అని Atma అంటారు . A, B, C లగురించి చెప్పాడు . స్వామి చెప్పారు Atma be complete అని అంటారు . దీనికి యింకా అర్థము వుంది . Avoid bad company . అది ABC . Be complete and avoid bad company . ఈ రెండంటిని మీరు develop చేసుకుంటే మీరెంతైనా కన్నవ స్థాయి వారు తారు . Avoid bad company అని ఎందుకోసం చెప్పారు ? ఎలాంటి company యీ అలాంటి వారుగా మను తయారై వాణ్ణి . well me your company I shall tell you what you are . మీరు మంచి సంఘములో కూడి నప్పుడు మీరు మంచి వారుగా రూపొందుతారు . మీరు చెడ్డ సంఘములో కూడి నప్పుడు మీరు చెడ్డవారుగా రూపొందు తారు . చెప్పినక్కర లేదు . మన మంచే చెడ్డలు మన ముఖమే నిరూపిస్తూ వుంటుంది . ఎంతదా చురున్నా నీలోని తప్పులు నీ ముఖములో నిరూపిస్తాయి . ముఖము ఒక ప్రతిబింబము వంటిది . చూడాలి ! గ్రామ వాసులైతే వున్నది వినిపిస్తుందిగానీ కనుపించదు . మనము మనము వేరేవి వినిపించమనీ కనుపిస్తాయి . ఎందుకంటే నీ ముఖము నీకు నిరూపిస్తుంది . మన ముఖము ఒక గ్రేడ్ పాస్టు వంటిది . face is the index of the mind . మన ముఖముతో ఆగుణము లను బట్టి నిరూపిస్తూ వుంటుంది . ఎప్పుడూ వినిపిస్తుంది కనుపించదు . మన ముఖము కనుపిస్తుంది గానీ వినిపించదు . ఎవరైనా చూచినప్పుడు మీరు ఒకరకంగా వున్నారే ఏమి విచారంగా వున్నారని అనుకుంటారు . అప్పుడు చెప్పాడే తేను ముఖమే చెబుతున్నది . ఆ యానాడు చాలా ఆనందంగా వున్నావే అంటారు . అంటే ఆను క్షణము ముఖమే చెబుతున్నది . కాబట్టి ప్రతి ఒక్కడూనే reflect the inner being లోపలవున్న యా యొక్క reflect the inner being మన ముఖములో చూపిస్తుంది . ప్రతిహా నముడు కూడను ఎవరూ చూడలేదు ఎవరూ చూడలేదు అని అనుకుంటారు . అది చాలా ఖరపాటు . నిప్పుకోడి సంగతి మీకు తెలు సా! దాని ముఖ్యు చాలా ఖరపాటుగా వుంటుంది . చాలా ఎత్తుగా వుంటుంది . చాలా పెద్ద దేహము . కానీ humiliate ని చూడలేట్టిటికి , ఎడారిలో తిరుగుతుంది , ముక్కాయి సుకల్ ప్రాణి తుంటుంది . అప్పుడు తనకెప్పుడూ కనుపించరు . నిప్పుకోడి అనుకుంటుంది నన్నెవరూ చూడలేదని . నాకెప్పుడూ కనుపించలేదు కాబట్టి నన్నెప్పుడూ చూడ లేదని . కానీ యింత పెద్ద దేహము humiliate కనుపిస్తున్నది . ఒక్కో చూరి దాన్ని చంపేస్తాడు .

అదే విధంగా పిల్లలు యానాకు ఎవరూ చూడని ప్రదేశంలో ఉప్పు చేస్తున్నామని అనుకుంటారు . వారికంటికి ఎవరూ కనుపించలేదు కనుక నన్ను చూడ లేదే అనుకుంటారు . కానీ అన్నింటిని

చువ్వెకాడు ఒకడున్నాడు. అతనికి కనుపించకుండా వుండటానికి బిబులెడు. అతను కొడుకాడు. కనుక నను
 కనుపించకుండా వుండనంత మాత్రమేన ఎవరూ మనలను చూడలేదనుకోటం పాతపాట. అందరినీ
 చువ్వెకాడు ఒకడున్నాడనే నచ్చును గుర్తిండా. కనుక ఎక్కడగాన తప్పు చేయకుండా నాభ్యంతరం తవరకు
 మంచి చేయటానికి తగిన కృషి చెయ్యాలి. ఇది యానాటి పిల్లల యొక్క ప్రధాన కర్తవ్యము. ఆ విధమైన
 మునుగూళ్ల మీదు వుండినప్పుడు దుష్టాంగుల మీదనే వుంటుంది. మీరు దుష్టాంగుల మీదు వెతకన
 వచ్చలేదు. అక్కడనే తిట్లు వస్తుంది. ఒక కాయ వుంది. కాయ వగరుగా వుంటుంది. కొంతకాలమేపు
 వచ్చుంటే పులుపుగా అవుతుంది. ఇంకా కొంతకాలమేపు వచ్చుంటే పులుపు తీపురెండా చేరుతుంది.
 పూర్తి పులుపుగా వున్నప్పుడు మాధుర్వము వస్తుంది. ఆ మాధుర్వము ఎక్కడనుండి వచ్చింది. ఈ వగరునుంచే
 వచ్చింది. వగరే పులుపుగావారి. పులుపు తిరిగి పులుపు-దీపిగా మారి అందులో నుంచి పులుపును పేరు
 చేసి అన్నింటినీ తిపిగా మార్చుకుంటుంది. కనుక మనం ఏమిటమైన స్థితికి వచ్చినప్పుడు మాధుర్వము
 ఎక్కడనుంచో రాదు. అది అపవిత్రం నుంచే మాధుర్వము వస్తుంది. దారులు కొట్టి ఇంగుళా వుండే రత్న
 కొరకు సర్పము ఆనందింపచేసే తమాయణమనకు మూలకారకు ఉన్నాడు. శోకాన్ని అందించిన వాళ్ళి
 కి శ్లోకాన్ని అందించి శోకాన్ని నివారణ చేశాడు. దీనికి కారణం ఏమిటి? అతను చేసిన వాచకృత్యమే
 శోకానికి కారణం. ఆ శోకాన్ని దూరం చేసుకొని పుణ్యకార్యముల ప్రవేశించటం వలననే శ్లోక కర్తగా మారి
 పుణ్యుల శోకాన్ని నివారణ చేశాడు. ఐతే మనం శ్లోకం చెప్పినంత మాత్రమేన శోకము నివారణకాదు.
 ఆ శ్లోకము యొక్క అంతర్థమును మనం ఆచరణలో పెట్టాలి. అప్పుడే శోకనివారణ జరుగుతుంది.
 పిల్లలు పవిత్ర ఘోషయ్యై, పరిశుద్ధ భావ్యులై, పరమాత్మ తత్వములో పరిపూర్ణ విశ్వాసము వుంచుకొని
 పవిత్ర కర్మలచరించండి.

1990 ఫిబ్రవరి 2వతేదీ శుక్రవారం త్రయ్యాబృందావనంలో భగవాన్ బాబావారిచ్చిన దివ్యపాఠం.